

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

61. évfolyam, 22. szám

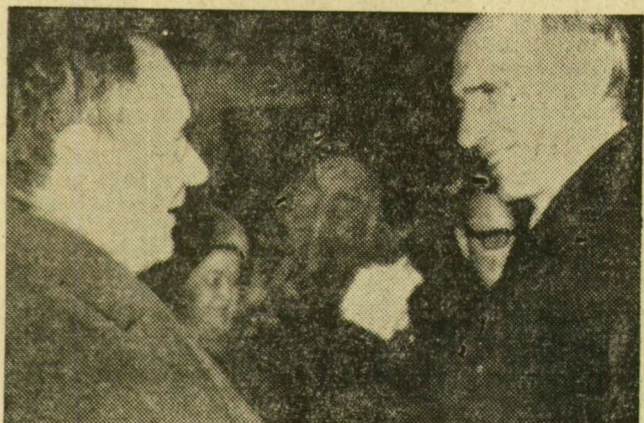
1971. JANUÁR 27.

SZERDA

Megjelenik hétfő kivételével mindennap, hétköznap 8, vasárnap 12 oldalon.

ÁRA: 80 FILLER

Szovjet—osztrák tárgyalások

Gromiko szovjet külügyminiszter tegnap fogadta Kirchschläger osztrák külügyminisztert, aki — mint lapunkban is közöltük — ötnapos hivatalos látogatásra a Szovjet-unióba érkezett. Gromiko megbeszéléseket folytatott osztrák kollégájával. A tárgyalások során megvitatták az európai biztonság megszilárdításának és a szovjet—osztrák baráti kapcsolatok továbbfejlesztésének kérdéseit, valamint foglalkoztak egyes időszerű nemzetközi problémákkal. Az osztrák külügyminiszter kedden a moszkvai Barátság házában találkozott a Szovjet—Osztrák Baráti Társaság képviselőivel és hosszan elbeszélgetett velük.

Százhatvan korszerűtlen állomás, 1 ezer 250 kilométer elavult vasútvonal szűnik meg

Az 1968 őszi hatálybalépett közlekedéspolitikai koncepciónak egyik rész kérdése, a gazdaságilag elavult vasútvonalak, s állomások stb. megszüntetése, s a forgalom átcsoportosítása. A koncepcióból mégis ez foglalkoztatja legjobban a közönséget, hiszen ez érinti közvetlenül az érdekelt területek lakosságát.

Három év alatt 55 vasútállomást szüntettek meg, 14 vasútvonal forgalmát vette át a közúti közlekedés.

7 millió utast és másfélmillió tonna árut „tereltek” közútra.

Sok gondot okozott, hogy korábban az érintett vállalatok, szervek a közlekedéspolitikai koncepció végrehajtására szánt összegből próbálták megoldani az egyébként jogos, de a forgalomáttereléshez nem tartozó problémákat. Akadtak túlzott, mondhatni értelmetlen, szinte lehetetlen követelések is. A földtörvényre hivatkozva például egy megszűnt vasútvonal újra termővé tételét követelték, olyan munkát, amely 200 év múlva hozta volna meg a befektetést.

A következő öt esztendőben újabb 1250 kilométer hosszúságú vasútvonalat — 600 kilométer normál, csaknem 200 kilométer keskeny nyomtávú és több mint 400 kilométer gazdasági vasútvonalat — szüntetnek meg. Ezzel a

a 12 évre tervezett program 55—60 százalékát hajlíják végre.

A munkálatok során 400 vasútállomás helyzetét vizsgálják felül. Az előzetes felmérések szerint 160 állomás áruforgalmát szüntetik meg, 100-at a megszűnő munkáját lebonyolító forgalomfelvevő állomássá alakítanak át, s 60 állomáson csak iparvágány-forgalom lesz. Ezzel egyidőben

30 körzeti vasútállomást alakítanak ki.

Ebben az évben egyébként 260 kilométer hosszú-

ságban 12 vasútvonalat szüntetnek meg. Leáll a forgalom a Kaba—Nádudvar, a Kisújszállás—Dévaványa, a Mór—Bécs, a Baja—Gara, a Fábiansébestyén—Árpádhalom, a Harkányfürdő—Drávaszabolcs közötti normál nyomtávú vonalon, a Békéscsaba—Békéssámon közötti 60 kilométeres keskeny-nyomközű vonalon, s 125 kilométer hosszúságban a Jánk—Majtis—Kölcs, az Iregszemcse—Nagykónyi, az Újszentmargita—Tuka—Kendergyár közötti, valamint a sarkadi és a szeghalmi gazdasági vasúton.

Az intézkedés nyomán 53 állomáson szűnik meg a forgalom, 26 állomás időnkénti, 13 pedig iparvágányos forgalommal marad meg, s 8 állomáson a cukorrépa idényben engedik meg az áruszállítást. Ezzel

a Volán Trösztnek újabb mintegy 700 000 tonna áru és 3,5 millió utas korszerű közúti szállításáról kell gondoskodnia. (MTI)

Próba az új üzemben

A Péti Nitrogénművek területén új üzem kezdte meg a próbagyártást. Ezentúl itt állítják elő a Tetrahidrotiofent, amely a háztartásban használatos gázfélék hatékony, új szagosító anyaga lesz a jövőben. A péti gyár óriási új üzem bár mérete nem nagy, jelentősége azonban igen, mert terméke a gázszivárgásból származó balesetek megelőzésének fontos eszköze lesz. Képünkön: Az új üzembrész működését ellenőrzi Váradi József.

MTI-fotó — KS

Jól gazdálkodik az Élelmiszer-kiskereskedelmi Vállalat

A város lakosságának ellátásában részt vevő vállalatok közül az egyik évek óta legjobban gazdálkodó, mondhatni legstabilabb cég a Szegedi Élelmiszer-kiskereskedelmi Vállalat. Az ő munkáján múlik ma is elsősorban — annak ellenére, hogy a több szektorúság jegyében más vállalatok is több élelmiszerboltot nyitottak — a város élelmiszer-ellátása, ami az ismert hibák, hiányosságok ellenére sem mondható rossznak.

A sok bizonyíték közül vegyük csak egyet — talán a legmeggyőzőbbet —, a vállalat árpolitikáját, amely egyetlen szegedi lakos számára sem lehet közömbös. A jól árpolitika jegyében, saját elhatározásból döntöttek úgy, hogy a boltvezetők a burgonya, a vöröshagyma, a káposztafélék árát csak egy meghatározott irányhaszonnal, kulcson belül állapíthatták meg.

Kedvezményes akciókat szerveztek,

s ennek keretében a burgonyát, az almát, máskor a tojást a megengedett árnál olcsóbban adták. Ezzel a szabaddi árakat is a helyes irányba befolyásolták. Fontos feladatuknak tekintik a viszonylagos árstabilitásra törekvést, az engedélyes akciók szervezését és az olcsó élelmiszerek beszerzését, választékuk folyamatos biztosítását is.

Az élelmiszer-kiskereskedelem forgalma a harmadik ötéves tervben mintegy ötven százalékkal növekedett Szegeden

— az országosnál nagyobb mértékben. A bolti hálózat fejlődése azonban nem tartott ezzel lépést. Még több új üzlet nyitását, mint közismert, részben az anyagi alapok, részben az építőipari kapacitás hiánya gátolta. A vállalatnál, éppúgy, mint a

tanácsnál, türelmetlenséget okoz

a hálózatterjesztés stagnálása,

mivel ez nemcsak az új városrészek, hanem a külső városnegyedek lakosságának megfelelő ellátását is akadályozza. A negyedik ötéves terv idején ezért közös erővel, a vállalat anyagi lehetőségeinek kihasználásával éppúgy, mint tanácsi pénzzel, anyagi kedvezményekkel

igyekeznek majd felzárkózni a jogos igényekhez.

A vásárlók csak ritkán veszik észre, hogy az élelmiszer-kiskereskedelem dolgozóinak sokszor nehezebb munkát végeznek, mint az ipari üzemek fizikai dolgozói. Pedig sok a nő közöttük, s mégis olykor 50 kilós zsákokat, súlyos tejeskannákat, ládákat kell emelgetniük. A vállalat a maga eszközeivel megpróbál csökkenteni a terheket, de nem minden rajta múlik, hanem például az élelmiszereket szállító iparon is. Tény azonban, hogy az ország élelmiszer-kiskereskedelmi vállalatai közül a szegedinél a legnagyobb az egy főre jutó összereszt.

A városi tanács végrehajtó bizottsága tegnapi ülésén megtárgyalta a vállalat munkáját, és

elismerését fejezte ki a dolgozók áldozatkész helytállásáért.

Egyben azt is megállapította, még nagyon sokat kell tenni

A tanácsok vb-üléséről jelentjük

Elhanyagolta a színház a tájelőadásokat

A városi tanács végrehajtó bizottsága tegnapi ülésén napirendre tűzte a Szegedi Nemzeti Színház munkájának elemzését is. A tanácsi szervek jelentős anyagi és erkölcsi támogatásával ez elmúlt két évben sikerült megoldani néhány régi problémát, különválasztották a szimfonikus zenekart, színházat rendeztek be, megszüntették a társulat egyes részlegeinek túltelheresét stb. Kiegészítette a társulat a próza és az opera színvonalát, anyagi ellátottsága, javult az éves programok stabilitása, egyes ifjúsági és értelmiségi rétegekkel bővült a helyi közönségbázis.

A színház igazgatósága — és ez helyes — a kamaraszínház átépítése miatt bevezette, hogy mindennap tartanak előadásokat. Helytelen volt azonban, hogy a helyi előadásokat hét hónapig tartó folyamatos szezonban, a tájelőadásokat pedig ezután, csak néhány hetes időre szervezte. Különösen a Csongrád megyei feladatok elhanyagolása a színház elszigetelte a megye

közönségétől, s ez az érdeklődés csökkenésére is vezetett. A színház 1970-ben csupán 30 tájelőadást tartott (ebből hetet Szombathelyen), s a nézők száma 19 ezerre esett vissza. Tavaly ősszel a megyében nem volt egyetlen színházi előadás sem. A 43 ezer lakosú Egerben a miskolci színház 180 előadást rendez évenként, a szegedi színház 1970—71-ben csupán tizennyolc előadást ígér Szentesnek, s ugyannyit az 53 ezer lakosú Hódmezővásárhelynek.

A végrehajtó bizottság többek között úgy határozott, a színház 1971. évi feladatainak kiszabásakor figyelembe kell venni, hogy Csongrád megye lakosságának folyamatos színházi ellátása, továbbá a Művelődésügyi Minisztérium által megjelölt régióban az operaelőadások megtartása a Szegedi Nemzeti Színház kötelessége. Az előadások évi száma 400-nál kevesebb nem lehet, s ezen belül a tájelőadások számát és helyét a jövőben a művelődésügyi osztály hagyja jóvá.

Tankállomást épít a TŰZÉP

A Tűzelőszér és Építőanyag Értékesítő Vállalat közismert nevét hallva az emberek többségének a kályhában pattogó fa, a melegt árasztó szén jut eszébe. Pedig kulcs szerepe volt s van az ár- és belvízkárosultak házépítéséhez szükséges építőanyag előteremtésében is, s a mostani ötéves terv meggyorsult lakásépítési programja sem képzelhető el tevékenysége nélkül. A szegedi TŰZÉP-nek Csongrád megyében 7 városi telepe és 16 boltja van, valamint minden városban egy-egy megrendelőirodája, nem is szólva a mintegy 40 áfész TŰZÉP-telepéről.

A vállalat fejlődését éppen az építőanyagok iránti érdeklődés gyorsította meg, annak ellenére is, hogy az egyre inkább elterjedő gáz- és olajfűtés miatt a szilárd tüzelőanyagokat viszonylag kevesebben vásárolják az utóbbi években. A szegedi TŰZÉP nyeresége 1968-ban 16 millió, az elmúlt évben pedig már 22 millió forint volt. Ez idő alatt csaknem 2 millió forinttal növekedett a fejlesztési alap is.

A jól kiépített hálózat — ahogy a TŰZÉP munkáját taglaló előterjesztés vitáján a Csongrád megyei tanács vb tegnapi ülésén többen szóvá tették —, sajnos nem jelent egyszersmind kulturált szolgáltatást is. A vállalat — ahogy dr. Kókai József igazgató kijelentette — csak 25—30 éves perspektívában tudná megoldani telepeinek sártalanítását, azt, hogy a vásárlóknak megrendelőnek, kiszolgálóknak ne kelljen sárban, porban járniuk. S egyre több a fuvarozással is a baj: bizonyos anyagokat

a Volán már nem hajlandó csomagolás nélkül szállítani.

Építőanyagot elsősorban az ár- és belvízkárosultaknak biztosítanak továbbra is, hiszen — bár tavaly 460 ilyen ház építése befejeződött, 450 pedig tető alá került — még ezernek kell idén elkészülnie. Annak a 900 jelentkezőnek, aki a TŰZÉP tavaly év végi felhívására bejelentette igényét, az év első negyedében megkezdik az anyag szállítást. Az építőanyagok közül az égetett cserépből nagy a hiány, ezért a pala beszerzését szorgalmazták. Hasonlóan bajok vannak a sódertermeléssel is, viszont saját sóderbánya létesítéséhez nincs a vállalatnak pénze.

Mivel a szilárd tüzelőanyagok iránti érdeklődés várhatóan csökkenni fog, a TŰZÉP már 1971-től be akar kapcsolódni a háztartási tüzelőolaj-szolgáltatásba. Szegeden és Algyón — esetleg Hódmezővásárhelyen — 500 ezer literes tankállomást építést tervezik, s azt is, hogy a megye 5 városában két-két olajkutató állítanak fel. Ezeknek kapacitása 25—25 ezer liter lenne. A távlati tervek között szerepel az is, hogy megoldják a tüzelőolaj házhoz szállítását.

